

teknikhuse placeret på jorden. Generelt er det således, at desto større afstand der er imellem radarantennen og teknikkummet, desto større er dæmpningen af både det udsendte og det modtagne signal. Dette medfører, at for at opnå den ønskede dækning for den pågældende radar, kan der kun teknisk accepteres en vis dæmpning, og afledt deraf kun en vis fysisk adskillelse imellem radarantenne og teknikkum. Derfor vil det ikke i alle tilfælde være muligt at lave den fysiske adskillelse, der opstår ved at flytte teknikkum ned på jorden.

Der vil være mulighed for at etablere slørende beplantning med lave stedsegrønne planter/træer rundt om indhegningerne for at begrænse den visuelle påvirkning af omgivelserne, hvilket samtidigt vil skabe remiser til gavn for dyrelivet. Såfremt der etableres afskærmende beplantning, vælges der buske og træarter, som ikke er egnsfremmede.

Masterne vil hovedsageligt være opført på offentligt ejet jord. På steder, hvor der ikke findes egnet offentligt ejet jord til formålet, vil de nødvendige anlægsarealer så vidt muligt blive erhvervet ved indgåelse af frivillige aftaler med berørte lodsejere, forinden ekspropriationshjemlen i lovens § 3 måtte blive bragt i anvendelse.

VI. Forholdet til de gældende regler i masteloven

Lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål, jfr. lov nr. 212 af 30. marts 1999, kaldet »masteloven«, trådte i kraft den 1. april 1999, og indførte bestemmelser om fælles brug af antennemaster med det formål - udover at sikre optimal radiokommunikation - at minimere antallet af antennemaster og dermed deres dominans i forhold til omgivelserne.

Det fremgår derfor af mastelovens § 2, at »ejere af master til radiokommunikationsformål skal imødekomme anmodninger fra andre om fælles udnyttelse af den pågældende mast«. Fælles udnyttelse af antennemaster kan kræve udskiftning af eksisterende master, når der er brug for antenneplads på et sted, hvor der i forvejen findes en mast, men hvor denne ikke er tilstrækkelig høj og/eller tilstrækkelig kraftig til at betjene en yderligere operatør.

Forsvaret er - i modsætning til politiet - omfattet af mastelovens bestemmelser. Det har været overvejet, om man i anlægsloven specifikt skulle fritage kystradarprojektet fra mastelovens bestemmelser. I så fald kunne forsvaret opføre egne master uden de ulemper og administration, som er forbundet med at skulle dele masten med andre operatører. Imidlertid ville dette føre til opstilling af flere master end nødvendigt med deraf følgende større visuel påvirkning af kystland-

skaberne. Det er derfor i lovforslaget forudsat, at masteloven også skal gælde for kystradarprojektet i det omfang, der ikke undtagelsesvist efter lovens § 5, stk. 2, fastsættes andet. I denne bestemmelse er det således foreslået, at ministeren undtagelsesvist i det enkelte konkrete tilfælde skal kunne fravige mastelovens princip om fælles masteudnyttelse i tilfælde, hvor den fælles masteudnyttelse er uforholdsmæssigt omkostningskrævende eller teknisk vanskelig og hvor behovet for at beskytte området visuelt for påvirkningen med en yderligere mast er mindre tungtvejende. I overensstemmelse hermed vil forsvarsministeren kunne tillægge det vægt i retning af at meddele dispensation, såfremt der i nærheden af anlægsarealet findes tekniske anlæg, som i forvejen påvirker landskabsbilledet f.eks. i form af andre antennemaster, vindmøller, højspændingsmaster, bygninger eller broanlæg, mv. Inddragelse af disse hensyn vil gøre den undtagelsesvisse brug af § 5, stk. 2 om fravigelse af masteloven mindre betænkelig.

Fælles udnyttelse af antennemaster kan som nævnt kræve udskiftning af eksisterende master, når der er brug for antenneplads på et sted, hvor der i forvejen findes en mast, men hvor denne ikke er tilstrækkelig høj og/eller tilstrækkelig kraftig til at betjene en yderligere operatør. I denne situation kan mastejeren efter mastelovens § 2, stk. 8, vælge at udbygge sin egen mast for at muliggøre forsvarets brug. I så fald vil forsvaret skulle betale leje for antennepladsen til mastejeren. Alternativt kan ejeren af den eksisterende mast vælge at lade forsvaret selv opføre en ny mast til erstatning for den gamle på samme sted. Her gælder efter mastelovens § 2, stk. 8, den regel, at ejeren af den eksisterende mast kan kræve en tidsubegrænset og gratis brugsret til den nye mast. I mastelovens § 2, stk. 2, er det fastsat, at rettigheder overføres til den ny-etablerede mast. Indehavere af antenneplads må antages at have krav på, at den nye mast bliver stående svarende til den udskiftede masts levetid. Endvidere er det anført, at den tidsubegrænsede gratis brugsret omfatter et antal positioner svarende til vedkommendes aktuelle brug af den eksisterende mast på udskiftningstidspunktet, samt reservationer til yderligere positioner, jf. mastelovens § 9, stk. 2. Det er uafklaret, om f.eks. forsvaret som ejer af den nye mast i den nævnte situation får ret til at oppebære lejeindtægterne fra de antenneindehavere, som havde antenner siddende i den nedtagne mast, og som ved udskiftningen overføres til forsvarets mast. Der ses ikke i masteloven eller i dennes lovbemærkninger at være taget klart stilling til spørgsmålet om retten til lejeindtægter fra disse sekundære brugere af den eksisterende mast. Af lov-